

A sebesültek ellátása Szadán

Katonanap Szadán. A szadai ref. egyház jól sikerült katonanapot tartott augusztus 18-án. Reggel 9 órakor a község összes lakói – felekezeti különbség nélkül – istentiszteletre gyülekeztek a templomba, a mikor is a lelkész buzdító beszédben hívta fel a ünneplő közönséget, hogy jelen nehéz időkben mindenkitől segítséget vár a haza. Hazaszeretetét mutassa meg tehát minden lélek olyan jelekben, hogy a harcolók is megérezzék, hogy a mint ők értünk, mi értük teszünk mindeneket. Ez isteni parancs! A szent célra gyűjtőket – kik házról házra járnak – várva várja minden szív. Felhívás eredménye 950 K készpénz és 400 K értékű termény, melynek egy része a sebesülteket illeti, másik része pedig a kenyér-kereső nélkül maradt helybeli szegényeké lesz, a tél folyamán. Gyűjtő a lelkész derék neje volt harmad-magával.

(Protestáns egyházi és iskolai lapok, 1914. (7. évfolyam) 36. szám)

Sebesültek ápolása. Szadán (Pest m.) is 42 sebesültet ápolnak a kórházzá berendezett iskola három nagy termében. Három helybeli úrinő ápolja a sebesülteket, kik közül az egyik a betegápolói kurzust végzett lelkész neje. A sebesültek számára a katonanap óta már másodszor rendeztek terménybeli gyűjtést a hívek között, melynek eredménye: 21 mm. krumplics, 3 mm. bab, 2 1/2 mm. alma, azonkívül tojás, befőtt, csirke és 1 bödön zsír lett. Ki tudja, hányszor lesznek még a hívek felszólítva, hogy adjanak abból, a mit Isten adott. Ha valaha, most csakugyan hangzik felénk az ige, hogy a jótéteményben meg ne restüljünk. Hát az micsoda boldogság az ápolónőkre, mikor egy-egy sebesült felgyógyulva távozik s könnyes szemekkel mond köszönetet a gondos kezek ápolásáért! Szinte olvasni lehet szemeikből, hogy hát mégis érdemes volt a hazáért megsebesülni. Lelki gondozásukról a lelkész gondoskodik. Ha volna hely egyházmegyénkben – messzebből nem várhatunk –, honnét bármily csekély adományt (pénzt, terményt) kaphatna a kórház, igen hálás lenne érte a vezetőség. – Eddig a tudósítás, íme a buzgó lelkész (Mátis Márton) munkája, a mely szélesebbkörű támogatást érdemel!

(Protestáns egyházi és iskolai lapok, 1914. (57. évfolyam) 49. szám)